

A SOSANNEI ISTORIE,

de la începătura lui Daniil osebită, pentru
că nu iaste ea, ca și poveastea ceaea cu
bălaurul Vil, în cărțile evreilor.

i era un om lăcuind în Vavilon, și 1
numele lui—Ioachim. Și luo 2
muiare, căriia era numele ei Sosana,
fata lui Helchiu, frumoasă foarte și
temătoare de Domnul; Și părin- 3
ții ei—direpți, și au învățat pre fata lor du-
pă legea lui Moisi. Și era Ioachim bogat 4
foarte, și era la el grădină vecinindu-se ală-
tura cu casa lui; Și cătră el să aduna 5
jidovii, pentru căci era el mai slăvit decât
toți. Și să arătară 2 mai bătrîni den nă- 6
rod judecători în anul acela, pentru carii au
grăit Stăpînitoriul că „Au ieșit fărădelegea
den Vavilon, den bătrîni judecători, carii
să părea că otcîrmuiescu norodul“. Aceș- 7
tea aștepta la casa lui Ioachim, și venia
cătră ei toți ceia ce să judeca. Și era cînd 8
să ducea nărodul la amiazăzi, întra Sosana
și îmbla în grădina bărbatului ei. Și o 9
vedea pre ea cei doi bătrîni în toate zilele
întrînd și îmblînd, și să făcură întru pohta
ei. Și-ș îndărătniciră gîndul lor și abă- 10
tură ochii lor ca să nu vază la ceriu, nici îș
aducea aminte de judecățile ceale direapte.
Și era amîndoi înfierbîntați pentru ea, și 11
n-au spus unul altuia durearea lor, căci să
rușina a-ș spune pohta lor—că vrea să să
împreune cu ea. Și păziia cu nevoință 12
în toate zilele a o vedea pre ea. Și zise unul
cătră altul: „Să meargem dară acasă, că
vreamea de prînz iaste“. Și ieșind, să 13
despărțiră unul de altul, și înturnîndu-se,
veniră la acelaș loc, și cercetînd între eiș
pricina, mărturisiră pohta lor; Atuncea 14
de obște rînduiră vreame cînd o vor putea
afla pre ea sîngură. Și fu păzind ei zi cu 15
bună tocmeală, ea întră ca și ieri și alalta-
ieri cu doao feate și pohti să să scalde în
grădină, că era zăduh; Și nu era nimeni 16
acolo, afară den cei 2 bătrîni ascunși și
privind pre ea. Și zise featelor: „Aduce- 17
ți-m dară untdelemn și săpun și porțile
grădinii închideț, ca să mă scald“. Și fă- 18
cură cum au zis și închisără ușile grădinii și
ieșiră pre ușile ceale de laturi, ca să aducă
ceale ce au poruncit lor, și n-au văzut pre cei
bătrîni, că era ascunși. Și să făcu după 19
ce ieșiră featele, să sculară cei doi bătrîni
și alergară asupra ei și zisără: „Iată, ușile
grădinii sînt închise, și nimenea nu ne
veade pre noi, și întru pohta ta sîntem;

- 20 Pentru aceea pune-te împreună cu noi și te fă cu noi; iară de nu, vom mărturisi asupra ta că era cu tine un voinic, și pentru
- 21 aceea ai gonit featele de la tine“. Și suspină Susana și zise: „Strîmt mie de toate părțile; Că de voiu face aceasta, moarte-m
- 22 iaste mie, și de nu voiu face, nu voiu scăpa den mîinile voastre; Mai bine iaste mie să nu fac și să caz în mîinile voastre, decît
- 23 a greși înaintea Domnului“. Și strigă Susana cu glas mare, și strigară și cei 2 bătrîni dempotriva ei și, alergînd, unul deșchise ușile grădinii. Și deaca auziră strigarea în grădină cei den casă, săriră înlăuntru pre ușa cea den coastă, să vază ce i s-au în-
- 24 tîmplat ei. Și deaca zisără cei bătrîni cuvintele lor, să rușinară slugile foarte, căci niciodinioară nu s-au grăit cuvînt ca acesta
- 25 pentru Susana. Și fu a doua zi, deaca să adună nărodul cătră bărbatul ei, Ioachim, veniră cei 2 bătrîni plini de cugetul cel fără de leage asupra Susanii, ca să o omoară pre
- 26 ea, Și ziseră înaintea nărodului: „Trimiteți cătră Susana, fata Helchiei, care iaste fâmeaia lui Ioachim“; și ei au trimis. Și veni ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile
- 27 ei. Și Susana era gingașă foarte și frumoasă la chip, și cei fără de leage porunciră ca să să descopere ea, Pentru că era aco-
- 28 perită de tot, pentru ca să să sature de frumuseațele ei; Și plîngea cei de pre lîngă
- 29 dînsa și toți ceia ce știa pre ea. Și sculîndu-se cei doi bătrîni în mijlocul nărodului, pusără mîinile pre capul ei; Și ea, plîngînd, căuta la ceriu, căci era inema ei
- 30 nădejduită pre Domnul. Și ziseră bătrîni: „Îmbîlîndu noi în grădină sînguri, întra-
- 31 t-au ea cu doao slujnice și au închis ușile grădinii și slobози slujnicile; Și veni cătră
- 32 ea un voinic, carele era ascuns, și să culcă cu ea. Și noi fiind în unghiul grădinii, văzînd fărădeleagea, am alergat asupră-le;
- 33 Și văzîndu-i pre ei împreunîndu-se, pre acela nu-l putem opri, căci era mai tare el decît noi, și deșchizînd ușele au sărit afară, Și de aceasta apucîndu-ne, o întrebam cine era
- 34 voinicul acela, și n-au vrut să ne spuie. Aceasta mărturisim“. Și-i crezu pre ei adunarea, ca pre nește mai bătrîni ai nărodului și judecători, și o judecară pre ea
- 35 ca să moară. Și strigă cu glas mare Susana și zise: „Dumnezeu cel Veacinic, știutorul celor ascunse, Cela ce știi toate mai nainte de facerea lor, Tu știi că minciuni
- 36 asupră-mi au mărturisit; Și iată, moriu, nefăcînd eu nemică dentru carele aceștea au viclenit asupră-mi“. Și ascultă Dumnezeu glasul ei și, ducîndu-se ea să piară, Dum-
- nezeu rădică duhul cel svînt unui copilaș tînăr, căruia era numele Daniil, Și strigă
- 37 cu glas mare: „Curat sînt eu de sîngele aceștia“. Și să întoarse tot norodul cătră
- 38 el și zise: „Ce e cuvîntul acesta carele tu ai grăit?“ Și el, stînd în mijlocul lor, zise: „Așa sînteț de nebuni, fiii lui Israil? Necercetînd, nici adevărîța cunoscînd, ați
- 39 osîndit pre fata lui Israil? Întoarceți-vă la judecată, pentru că minciuni au mărturisit aceștea asupra ei“. Și să întoarse tot
- 40 nărodul cu grabă. Și ziseră lui cei bătrîni: „Vino de șazi în mijlocul nostru și spune noao, că ț-au dat Dumnezeu ție cîntea bătrîneațelor“. Și zise cătră ei Daniil:
- 41 „Osebiți-i pre ei departe unul de altul, și voiu iscodi pre ei“. Și deaca să despărțiră unul de altul, chemă pre unul dentru ei și zise cătră el: „Învechitule de zile reale, acum au venit păcatele tale carele făceai mai nainte, judecînd judecăți strîmbe și pre cei nevinovaț vinuind și pre cei vinovați slobozind, zicînd Domnul: ‘Pre cel nevinovat și pre cel drept să nu-l omori’. Acum
- 42 dară, pre aceasta de o ai văzut, spune: Supt ce copaci ai văzut pre ei împreunîndu-se întru sine?“ Și el zise: „Supt shin“. Zise Daniil: „Dirept ai mințit la capul tău, Pentru că acum îngerul lui Dumnezeu, luînd
- 43 răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în doao“. Și mutînd pre acela, porunci să apropie pre celalalt; și zise lui: „Sămînța lui Hanaan și nu a Iudii, frumuseațele te-au înșălat pre tine, și pohta îndărătnici inemata; Așa făceaț featelor lui Israil, și acea-
- 44 lea, temîndu-se, să împreuna cu voi, ce nu îngădui fata Iudii fărădeleagea voastră; Acum dară, spune-mi: Supt ce copaci ați prins pre ei împreunîndu-se întru sine?“ Și el zise: „Supt prin“. Și zise lui Daniil: „Dirept ai mințit și tu asupra capului tău, Pentru că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, sabie avînd, să te taie în doao, ca să vă piarză de tot pre voi“. Și strigă toată adunarea cu glas mare și binecuvîntară pre Dumnezeu, pre Cel ce mîntuiaște pre ceia ce nădejduiescu pre El. Și să sculară asupra celor 2 bătrîni, că-i dovedi pre ei Daniil den gura lor mărturisind minciuni, și au făcut lor în ce chip au viclenit să facă vecinului, după leagea lui Moisi, și au omorît pre ei; și scăpă sînge nevinovat în ziua aceea. Și Helchia și muiarea lui lăudară pre Dumnezău pentru fata lor, Susana, cu Ioachim, bărbatul ei, și toate rudeniile, căci nu s-au aflat întru ea lucru grozav. Și Daniil să făcu mare înaintea nărodului den ziua aceea și înainte.